

L'ERMITA DE SANT SIMÓ, DE MATARÓ

Recull de dades històriques (III). Des de 1691 a 1700.

En el decurs d'aquest any ha aparegut nova documentació referida al temps ja estudiat. La transcrivim.

El lloc anomenat 'SANT SIMÓ'.

En els Protocols Notarials de Mataró, hi consta:

En data 9 de novembre de 1429 (no havíem consignat cap text del s. XV) un document referent a *dues pesses de terra...la una de les quals es en lo loch apellat Sant Simon...* (ACA, PNM, sèrie B.1). Des de principis del s. XIV, doncs, i sense interrupció, existeix un lloc anomenat *Sant Simó*.

Un lloc anomenat 'BONA VIDA'.

En data 19 d'octubre de 1506, el notari Joan Robert extén un document en el qual es llegeix que Julià Bonet, de la parròquia de Sant Julià d'Argentona, estableix a Antoni Castellar una peça de terra, dins la parròquia de Santa Maria de Mataró, al lloc dit *a bona vida*. Aquesta peça afronta *ab oriente in honore den Ledo et partim in honore Petris Ioannys Tria a meridie in littore maris ab occidente in honore den Feu et a sirtio in honore den Pou et partim in honore den (...)*

Aquest document és molt important en donar-nos notícia d'un indret, dins la parròquia de Mataró, anomenat *Bona Vida*, a ran de mar; diferent, per tant, del lloc anomenat *Sant Simón*. A més aclareix el sentit de l'acord de la Universitat de la vila, pres el 12 de novembre de 1553, de construir la capella de Sant Simó *en la creu del crucifix de bona vida*. I confirma la hipòtesi de l'existència d'una capella o edícula anterior, que seria en *el lloc anomenat Sant Simón* (ACA, PNM, sèrie 22, 59v-60v.).

Devoció.

En data 2 de novembre de 1632 el notari Antoni Pau Simon ens deixa constància d'una fundació de 20 misses –que tanmateix indica *non habuit effectum*– les quals s'havien de celebrar en diverses dates i llocs, entre ells *...alteram die sive festo apostolorum Simonis et Judae mensis octobris in altari seu capella Sancti Simonis constructa extra muros presentis ville de Matarone...* (ACA, PNM, s. 301). Una altra mostra, doncs, de la devoció dels mataronins del s. XVII.

OBRES IMPORTANTS A L'ERMITA, A PARTIR DE 1691.

Aquesta de 1691 és la data que consta en l'ex-vot del *Patró Pere Silvestre*, esculpit en la llinda de la sagristia de l'ermita i l'únic ex-vot que s'hi ha mantingut des del temps antic. Representa el sant en actitud de defensar el vaixell del mariner matoroní de l'escomesa de dues embarcacions mores.

Ens han arribat notícies diverses del navegant Pere Silvestre.

Un document del notari Josep Miquel Serra, de 19 de gener de 1687, ens parla d'uns diners d'un mariner d'Arenys de Mar que Silvestre ha recuperat *per la presa d'una barca (?) francesa per ordre del governador de Gibraltar*. (ACA, sec. PNM, s. 460)

El mateix notari, el 3 de febrer de 1691 deixa constància que: ... *dixeron veificaron y hizieron la relacion siguiente es assaber los dichos Joseph Barbosa y Pedro Mas que se acuerdan muy bien y tienen firme memoria como a los treze dias del mes de noviembre pasado del anyo de mil seiscientos y noventa llegó en la playa del mar de dicha villa de Mataron una Sayetia nombrada San Cristovol de porte mil y quinientos quintales poco mas o menos cuyo Patrón era Pedro Silvestre natural de dicha villa de Mataron...* (ACA, sec. PNM, s. 455).

Un extens document del notari Martín Simón en dóna notícies il·lustratives. Els fragments principals diuen:

Noverint universi quod ego Petrus Silvestre nauta villae Mataronis, Barcinonensis dioecesis, Principatus Cataloniae, Gratis etc. per me et meos et ad usum piratae vendo et ex causa venditionis concedo vobis Elena Andreu uxori Joannis Andreu nauta dictae villae Mataronis modo captivi in posse. serracenorum in civitate de Alger ementi nomine et ad opus dicti viri vestri et de pecuniis processis ex hereditate eiusdem viri vestri presenti et vestris et quibus volueritis perpetuo quendam servum seu captivum meum album aetatis triginta quatuor annorum parum plus vel minus nationis serascenorum oriundum a civitate de Valona del Golf de Vanecia postea in dicta civitate de Alger commorantem quod nominatum Suliman Arnaut Turch quem ego in anno proxime dimisso 1690 cum barca mea nominata Sanctus Christophorus quod ego tunc patrocinabam et nautis cum ea navigantibus cepi seu apprehendi in mari des del cap de Gata analis llanos de Almaria Regni Hispaniae, quequidem servus sive sarascenus una cum quatordecim aliis sarascenis navigabat sive cosejava las costas de España ab una fragata.

(...) Induens vos in corporalem possessionem seu quasi de dicto servo et captivo meo per traditionem quam de eo vobis de presenti facio (...) quibus iuribus etc. possitis et valeatis vos et vestri et quos volueritis praedictorum servum seu captivum quem vobis vendo habere tenere et possidere et aliis uti agere etc. ego enim facio et constituo. Pro pretio vero dicti servi seu captivi quem vobis vendo et trado dedistis et solvistismmhi et confiteor quod a vobis

habuisse et recepisse numerando realiter et de facto ad meas omnimodas voluntates centum petias de octo regalium argenti. (...) Insuper convenio et bona fide promitto ego dictus venditor vobis dicta emptrici et vestris (...) quod predictum servum et captivum meum quem vobis vendo quem assero fore et esse de bona guerra facta...

(...) quod pertenebitur vobis et vestris semper de firma et legale emptione et legitima defensione eiusdem ad modum piratae sive de cosari intus presentem Cataloniae Principatus et non extra. Ita quod non teneat vobis et vestris de aliquo morbo cadivo nec patenti vel oculo...

In villa Mataronis, ... die decimanona mensis februarii anno a nat. Dni. 1691. (ACA. secció PNM. sèrie: 421. Not. Martín Simón)

Traducció.

Sàpiga tothom que jo Pere Silvestre mariner de la vila de Mataró, de la diòcesi de Barcelona, Principat de Catalunya... Per mi i els meus i en exercici de pirata venc i en raó de la venda us concedeixo a vós Elena Andreu, esposa de Joan Andreu, mariner de la dita vila de Mataró, actualment captiu en possessió dels sarraïns a la ciutat d'Alger, compradora en nom i per la hisenda? de dit marit vostre i de diners procedents de l'herència del mateix marit vostre a vós present, als vostres i a aquells a qui vós vulgueu, a perpetuitat un servent o captiu meu blanc de trenta-quatre anys més o menys, de la nació dels sarraïns, originari de la ciutat de Valona, del Golf de Venècia, habitant després en dita ciutat d'Alger, que s'anomena Suliman Arnaut Turch, el qual jo l'any proper passat 1690 amb la meva barca nomenada Sant Cristòfol, que aleshores jo comandava, i amb els mariners que nayegaven en ella, vaig agafar o prendre en el mar des del cap de Gata a les planes d'Almeria, del Regne d'Espanya. El qual servent o sarraf, juntament amb altres catorze sarraïns navegava o corsejava les costes d'Espanya amb una fragata.

(...) Revestint-vos de la possessió corporal o quasi de dit servent o captiu meu per lliurament que d'ell a vós faig de present (...) amb els quals drets etc. pugueu i valgueu vós i els vostres i aquells que volguéssiu dels predits, el servent o captiu que us venc, haver-lo, tenir-lo, posseir-lo i fer que sigui usat per altres, faig i constitueix. Pel preu tanmateix de dit servent o captiu que us venc i lliuro m'heu donat i pagat i confesso que vaig rebre de vós comptant-les realment i de fet segons la meua voluntat cent peces de vuit rals d'argent. (...) A més convinc i prometo de bona fe jo dit venedor a vós, dita compradora i als vostres (...), que el predit servent i captiu meu que us venc el qual asseguro va ser i és fet de bona guerra (...)

(...) que us pertanyerà a vós i als vostres sempre per compra ferma i legal, i legítima defensa en exercici de pirata o corsari dins el present principat de Catalunya i no a fora. Igualment que no tingui per vós i els vostres cap malaltia infecciosa (?) ni manifesta ni oculta...

A la vila de Mataró, ... en el dia dinou de febrer de l'any del Senyor 1691.

Els *FULLS* del Museu Arxiu de Santa Maria núm. 13 (p. 36-37, Mataró, abril de 1982) van publicar un document del notari Salvador Saurí, de 2 d'octubre de 1684, de contingut semblant:

Pere Silvestre, atacat per un gànguil de moros a prop d'Alacant, amb l'ajut d'altres tres naus, la del seu germà Joan, la del patró Gabriel Rexach, d'Arenys de Mar i la del patró Anthoni Lofriu de la Illa de Menorca, el rendí i vengué els moros, l'embarcació, i els arreus, i es repartiren el botí. Això passà el maig de 1684.

Comentari.

Pere Silvestre: mariner de Mataró, conegut per altres fonts, navega amb la seva barca, la sagetia St. Cristòfol, una nau de bon tonatge (mil-cinc cents quintars i vint-i-un mariners), segurament mercadejant per la Mediterrània occidental, com tants mariners de l'estat del Principat de Catalunya en el seu temps. Va armat en cors, és a dir, exerceix de corsari.

Fer el cors era activitat considerada legal en aquell temps. Els estats concedien *patents de cors* a particulars, autoritzant-los a atacar la marina mercant enemiga i fins a prendre represàlies de vaixells amics, a hostilitzar les costes, etc... L'exercici del cors —d'altra banda reglamentat pels estats, per evitar abusos extrems— era cobejat pels guanys considerables que reportava. El corsari tenia dret a subhastar el botí, i com hem vist, sobre els captius per vendre'ls com a esclaus. Un tant per cent dels béns aconseguits eren per als estats. *Pere Silvestre* se les tingué, segons aquests textos, amb moros i francesos.

Valona, en el Golf de Venècia, al Mar Adriàtic, és un port del nord d'Albània.

Suliman Anaut Turch, blanc. Podria ser un musulmà de raça eslava dels Balcans, turc de nació, com el seu nom indica, ja que aquella terra estava en poder de Turquia des de feia ja més de cent anys. Traslladat a Alger viuria de la guerra, o pirateria (anava amb una fragata), amb els seus correligionaris.

quam ego tunc patrozinabam: es refereix a la seva barca, i el text és afegit al marge. És senyal que ja no la *patrozina*? Indica això que *Pere Silvestre*, en aquests anys de 1690-1691, es retira de la seva vida agitada de navegant-mercader-cors? Aleshores l'ex-vot de l'ermita de Sant Simó, de 1691, representaria el gest diligent i prompte d'agraïment d'aquest mariner mataroní al sant apòstol, per haver-lo guardat en els perills de la guerra i del mar, tot fent bona fortuna.

L'Ex-vot: Qui és l'autor del relleu? Podria ser qualsevol dels escultors que en aquella època treballen a Mataró. Tot fa pensar que *Pere Silvestre* triaria un tallador de nom per oferir al sant una presentalla digna. Tanmateix l'ex-vot és només la *llinda* del portal de la sagristia. Molt possiblement, doncs, aquest espai, cobert amb volta, podria formar part de la donació del mariner agraït.

Se'ns ofereix, doncs, un bon testimoni de la sensibilitat religiosa popular del s. XVII, tan allunyada de la nostra.

LA CONSTRUCCIÓ DEL RETAULE.

És l'obra més notable d'aquest segle.

Faig constar que la documentació relativa a aquesta construcció forma part d'un treball de recerca del Sr. Joaquim Aguilar i Vallès sobre l'escultor Joan Vila, i ha estat cedida gentilmente per a aquest treball sobre l'ermita de Sant Simó.

De Joan Vila ens en parla un text de 1690: *examen de fuster en persona de Joan Vila escultor natural de Palautordera.*

El contracte es troba a l'Arxiu de la Corona d'Aragó, Protocols notariais de Mataró, sèrie 423, notari Martí Simón, data 13 d'octubre de 1694.

(Els textos senyalats amb /*.../ corresponen a afegits al document que consten al marge. I les paraules parti/des, en el text original corresponen a paraules tatzades).

Die mercuriy 13 octobris anno a nativitate Domini 1694. In villa Mataronis dioecesis Barcinonae.

En nom de Déu sia. Amen. Acerca la fabrica del retaule avall scrit per y entre Jaume Sala pages, Jaume Blanch Miquel Mas y Gaspar Comas Pescadors de la Vila de Mataró bisbat de Barcelona lo present y corrent any Administradors de la capella de Sant Simon Apostol, construida en dita Vila y fora los murs de aquella, en dit nom de Una e Joan Vila scultor, habitant en dita Vila de part altra, son estat fets pactats firmats y jurats los pactas y capitols avall scrits y següents. Primerament lo dit Joan Vila ab thenor del present capitolde son grat certa ciencia, convé y en bona fe promet als dits Jaume Sala Jaume Blanch Miquel Mas y Gaspar Comas Administradors predits de dita capella de St. Simon, /() Apostol ço es al dit Sala present als demes empero absents, / que ell per la quantitat de tres centes y noranta lliures barceloneses, que los dits Administradors baix ab altre capitol per la fabrica de dit retaule, de bens y emoluments de dita capella li prometeren donar y pagar / a las quals per dita fabrica / fara y fabricara a costas suas be y degudament ab tota perfeccio /(*) y conforma de un bon mestre se pertany / lo retaule de dita capella de St. Simon, que dits Administradors /(*) novament / han intentat y resolt fer fer y fabricar, lo qual fara y fabricara si y segons la trassa y modello de dit retaule que expressament per dit efecte de orde de dits Administradors, se es fet y trassat, ha venthi de posar la fusta bona y seca y de alber, lo qual retaule promet tenir fet y acabat ab tota perfeccio segons dita trassa y modello, del dia de St. Simon primer vinent a Un any, que sera als 28 de octubre 1695. Lo qual acabat que sia, se hage de visurar y regonexer per dos mestres scultors nomenadors ço es hu per cada Una de ditas parts, y si acas cosa alguna sera judicat faltar en dit retaule per la total perfeccio de aquell, promet*

dit Vila que ell a costas y despeses suas lo perfeccionara y posara conforme per dits mestres scultors sera judicat. Entés empero y declara que en cas que durant dita fabrica, succehira tenir dit Vila alguna enfermetat o indisposicio corporal o, be lo frances fara invasio ab son exercit per esta terra, de talmanera que ell per dits frangents no puga treballar en dit retaula que en ditsa casos y quiscu de aquells la tal obra y fabrica cesse y cessar dega y no correnga lo temps que durara dita malaltia y frangents, tenint obligacio de smenarho y ferho apres de haver cessat dita malaltia o, haver cessat dits frangents dins los mateixos dies, o termini no haura pogut treballar o, fer treballar per qualsevol de ditas causas.

Item los dits Administradors en dit nom prometen al dit Joan Vila que per les mans y bestrets y fabrica de dit retaula li donaran y pagaran, confien donar y pagarli prometen / () de bens y emoluments de dita*

capella / tres centes noranta lliures barceloneses en esta forma a saber 200 LL B lo die present en continent firmat lo present trate, las quals 200 LL B tenen los dits Administradors en son poder procehidas de consemblants que per devocio, han donat y entregat en nom / () de ells, dits Administradors / Gabriel Gibert mariner y Francesc Pou traginer de la present Vila y l es restants 190 LL B en continent que dit retaula sará acabat de fer y entregat a ells dits Administradors y sará judicat estar be en la forma sobre en lo precedent capitol pactada y concertada.*

Realització al seu temps.

L'obra es degué portar a terme puntualment, doncs a l'acta del Consell de la Universitat de la Vila de Mataró de 18 de maig de 1696 llegim:

Item condessendint a la iusta peticio que los Administradors de la confraria de Sta. Magdalena ab suplica han feta al pnt. concell deliberan que lo retaule vell de St. Simon sie transferit y posaat en la capella de Sta. Magdalena construhida en la casa de la pnt. Universitat y sie tret de dita capella lo retaule que vuy hi es per ser molt vell. (Arxiu Municipal de Mataró)

Visura del retaule.

De fet a l'Arxiu de la Corona d'Aragó, en els Protocols Notarials de Mataró, S. 428, notari Martí Simón, en data 15 de maig de 1700, hi trobem el document en el qual consta com l'esmentat retaule fou visurat o reconegut per dos dels escultors notables de l'època, Llätzer Tramullas i Pau Costa.

Die 15 may 1700. Matarone

*Llatzer Tramullas y Pau Costa scultors ciutadans ço es lo dit tramullas de la ciutat de Barcelona y dit Costa de la ciutat de Vich personas elegidas pera regonexer y mirar lo retaule de la capella de St. Simon/ * construida en la present vila de Mataro bisbat de Barcelona y fora los murs della /*

y de pocs anys a esta part novament fet y fabricat (en dita capella) per Joan Vila scultor de la dita present vila en virtut de conveni y ajust fet e firmats entre los Admrs. les hores de dita capella de una, e lo dit Joan Vila de part altra en poder del notari avall scrit als 13 de 8bre 1694 / * y veurer si aquell esta y se troba treballat be y degudament sa/go sagona la trassa per effecte te expressament feta y lo acte de dit ajust ... legit als seus administradors ... quatre evangelis / ço es lo dit Tramullas per part dels dits Administradors y dit Costa per part de dit Vila / * y del que sentiran acerca la fabrica de dit retaula ferne relacio al notari avall scrit / constituïts personalment devant mi Marti Simon notari avall scrit personalment trobat dins las casas de ma propia habitacio d/e situadas en la present vila en lo carrer de St. Simon mediant jurament que han prestat en llurs animes a Nostre Senyor Deu & / * spontaneament y extrajudicialment en ma y poder de mi dit y avall scrit notari lo present y corrent any / * D. de dita capella que son Salvador Sala Pau Puig y Gaspar Comas y Jaume ... y / han fet relacio a mi dit y avall scrit notari devant los testimonis avall scrits de com ells en virtut de dita eleccio se son conferits en dita capella y han mirat y ab tota atencio lo die present lo dit retaula de St. Simon novament fabricat se/gons s/e d/iu per Joan Vila y aquell ben mirat y regonegut diu/hen unanimes y conformes y sens discrepar en cosa lo hu del altre ha/n tro/bat que lo dit retaula esta y se troba fet y fabricat be y degudament segons art segons la trassa de aquell a ells enseñada y segons lo thenor del acte de dit ajust a ells llegit per lo notari avall scrit antes de regonexer dit retaula del qual y tot lo per e/ll dit * han dit y referit / mes avant diuhen y alfeixen que en los socols dfe dit retaula se troban uns bastaxos que en la trassa noy ha sino unas peptas de talla, los quals ha fet dit Vila segons s/e d/iu han dit los Administradors de dita capella en la ocasio que ells regonexen dit retaula de consentimesnt de dits Administradors en lo qual retaula diuhen tambe se troban algunas cosas que en la trassa noy son com son las piañas dels dos sants y las jambas de las dos pasteras y en los dos asents dels socols y alguns trofeos de mar e tambe diuhen y refferexen que en lo primer pedestal se troban fetes quatre figuras de miñons que per no tenir lo relleu degut segons la demes obra de dit retaula deu fer dit Vila novament altraz quatre figuras de miñons de major relleu y posarlos en lloch de aquells y trauer los vuy fets y tot lo demes de dit retaula sagona ja sobre es/ta tenen dit esta be y degudament y segons art segons dit acte y trassa y com de un bon mestre se pertany y pot esperar y esta relacio que aquells fan y lo que senten en altres coses segons llurs consciencias per lo jurament que tenen prestat. de quibus & dicti Tramullas et Costa experti predicti requisiverunt presens publici comitici instrumentum per me dictum et infrascriptum notarium / * et cuya interserit tro..ri et liberari / presentibus pro testibus Salvatore Ferrés sartore et Francisco Soler sartore ambobus dicte ville Mataronis ad ista vocatis et assumptis.

Comentari als textos.

Tramulles i Costa són mestres escultors importants, remarquen valoració de *bon mestre* de què gaudiria Joan Vila. La presència de Pau Costa denota també una confiança en aquest per part de Joan Vila.

Uns *bastaxos*, de consentiment amb els Administradors... Probable influència del retaule del Roser, de la parròquia de Santa Maria, obra d'Antoni Riera, de 1691, el qual degué ser ben admirat dels mataronins.

Altres elements poden ser deguts a exigències de l'estètica sorgides durant la realització, com les *piañas* dels sants, o suggerits, durant l'obra, per l'entorn o la mateixa vida de l'ermita, com els *trofeos de mar*.

Altres obres.

En aquesta darrera part del s. XVII, quan la vila de Mataró gaudeix de benestar i economia florent, molts devots degueren oferir els seus donatius, unes vegades molt apreciades com els esmentats de Pere Silvestre i Gabriel Gibert, mariners, i de Francesc Pou, traginer, altres vegades senzills però nombrosos, amb els quals es pogueren realitzar diverses obres de millora de l'Ermita. Així:

El Cor: L'enteixinat de sota el cor és de l'època. La barana actual va ser renovada en la restauració de 1975; les parts laterals es van restaurar seguint el model de l'anterior, de factura barroca molt simple, i a la part central es col·locà una balconada barroca provinent de l'església de Santa Anna, de Mataró, en la qual es varen suprimir en la darrera restauració.

La portalada i les finestres de la façana: Aparenten haver estat construïdes conjuntament, i per l'estil semblen pertànyer al mateix segle.

Les capelles laterals: Ben segur afegides a l'obra original. La restauració de 1975 manifestà com la de l'esquerra (Sant Crist) és de construcció més primitiva i senzilla.

ADMINISTRADORS.

Des de 1661 a 1700, a cada Pasqua, segons costum, s'elegiren els Administradors, tal com consta a les actes del Consell de la Universitat de la vila, en les dates 17.4.1691; 8.4.1692; 24.3.1693; 13.4.1694; (ACA, PNM, s.c.18), 5.4.1695; 20.4.1696; 9.4.1697; 1.4.1698; 21.4.1699; 13.4.1700; tanmateix Salvador Canyemeras, mariner, nomenat en la darrera elecció, va presentar la renúncia, i el 3 de maig del mateix any s'anomena Jaume Guanyabens, pescador (Arxiu Municipal Mataró).

La regularitat dels nomenaments ve a confirmar tant la vitalitat de la devoció a l'apòstol, com la importància de les obres que s'hi estan realitzant.

NOTÍCIA DE LA PRIMERA VISITA PASTORAL.

Acabem aquesta comunicació donant notícia de la primera Visita Pastoral en la qual es fa esment de l'Ermita. El text es troba a l'Arxiu Diocesà de Barcelona, sense data, i correspon a una visita del bisbe Benito Ignacio de Salazar que realitzà a la parròquia de Mataró.

Benito Ignacio de Salazar (1615-1692), antic monjo de San Millán de la Cogolla, abad benedictí de Jerez, de San Millán i general de la Congregació de Valladolid, a la qual aleshores pertanyia el monestir de Montserrat, esdevingué bisbe de Barcelona des de 1683 fins a 1692 (segons altres fonts, des de 1699 a 1715?), i president de la Generalitat el 1689. Intervingué en diversos conflictes amb esperit pacificador. En l'esmentada visita a Mataró decreta:

I per quant sens ha donat noticia que en los dies de festa i diumenges molt concurs de personas van a ohir missa a las Capellas de St. Simon, St. Jaume i Sta. Magdalena / dexant de anar a la Iglesia Parroquial / de que se originan / * alguns altres inconvenients ademes dels referits;/ Per lo tant manam als Administradors de ditas Capellas, en pena de tres lliures de cera pagadora de sos bens /* y de excomunio mayor pro paersona/ y aplicadoras a la Sacristia de la Iglesia Parroquial que no dexen dir Missa en ditas capellas aningun sacerdot secular ni regular sens expressa Llicencia y aprobacio del Rector de la dita Iglesia de Mataro, Al qual manam fassa observar amb tota puntualitat lo pnt decret en pena dels ... y de excomunio mayor; I mes anant lo Beneficiat resident de dita Iglesia que sens dita Llicencias dixa Missa en ditas Capellas aquell sia privat de lo estipendi axi de Missa com de distribucio de 8 dies. (ADB, Visites Pastorals, vol. 68, p. 81 v.)*

Pocs fulls més endavant, enquadrant darrera dels decrets del bisbe Salazar, i igualment sense data, apareix: *Memoria de las cosas que necesitan de remedio para el buen gobierno de la Iglesia Parroquial de Sta. Maria de Mataró.* (ADB, Visites Pastorals, vol. 68, p. 84 v.)

on es dóna la raó d'un decret, per a nosaltres avui, tan dur.

9. Mandar a los administradores de las Capillas de S. Simon, S. Jaime y Sta. Madalena, que en los dias de fiesta no dexen celebrar missas en dichas capillas, sino fuere con licencia del Rector, y uviere necesidad, por quanto muchos Parrochianos se van los dias de fiesta a oir missa en dichas capillas con indecencia, y jamas van a la Parroquia quando se ensenya la doctrina Christiana, con grande detrimento del provecho de sus almas.

Comentari.

Se'ns dóna notícia que *los dies de festa i diumenges molt concurs de personas van a ohir missa a las Capellas de St. Simon.*

Sant Simó, fora murs de la vila, és posada en primer lloc. Indica la voluntat de molts de devots, en els dies festius, d'arribar-s'hi per satisfer la seva devoció i pregar al sant apòstol. No és, doncs, només el desig d'escapar-se d'un sermó, com podria fer sospitar l'assistència a les capelles situades dins la vila.

L'actitud enèrgica del Bisbe ens fa adonar de la forta preocupació que tenia l'Església després del Concili de Trento per instruir i educar en la fe el poble cristià.

Josep Colomer i Busquets, prev.